

correptura videtur, utendum sit, Quam maximas potest Carolus ad perduellum conatus reprimendos copias comparat; quadraginta equitum vexilla, sexaginta peditum, sex mille Helvetiorum, plerique e nobilitate in armis sunt; singulis provinciis praefectos viros fortitudine, ac prudentia insignes, strenuosque milites, ut externis auxiliis aditus impediatur, attribuit: omnes fere arces, atque urbes illi obtemperant; viri ecclesiastici, catholici, populus, ac fere tota Gallica nobilitas parent. Contra Condæum pauci rerum novandarum cupidi sequuntur; nulla illi ad copias comparandas facultas; Rupellam tantum in Santonibus, in Aquitania Albanum montem, & Castrum possidet. Carolus catholicos Principes fere omnes amicos, ac fœderatos habet; Pium Pontificem Maximum, Maximilianum Cæsarem, Philippum Hispaniarum Regem, verstram Rempublicam. Atque illud, quod reliquis præstat, Dei Optimi Maximi, cuius causa in primis agitur, auxilium sibi præsto futurum pollicetur. Verum ad tot alendos exercitus immensa prope pecuniarum vi est opus. Ad eam repræsentandam assiduis bellis attritæ, atque afflictæ Galliæ, vectigalium, ac proventuum vires non sufficiunt. Ad fœderatos itaque, atque ad eos, qui sibi mutua benevolentia conjuncti sunt, gravissima, ac justissima in causa, in qua totius christianæ reipublicæ status vertitur, confugit; Venetam Rempublicam præcipue orat, obtestatur, ne sibi, atque amplissimo regno deesse velit. Non magna Carolus petit, sed quæ nullo incommodo præstari facile possint; centum nempe aureorum millia; hoc præsertim tempore, quo, belli suspicionibus penitus depulsis, alta pace fruimini; quo, undique ad vota rebus fluentibus, ingentes pecunias congestas retinetis. Reges connubiis atque affinitatibus benevolentiam ac necessitudines comparant; Respublicas beneficiis Regum amicitias promererri oportet. Ac, ne fortasse id objiciatur, quod ea, quam superioribus annis pecuniam Regi commoda stis, minime ex condicto reddita fuerit, vobis Lutetianum vini vectigal addicit, publicanos, eorumque bona obstringit, vel tot gemmas, quæ ducentorum millium aureorum summum conficiant, præbiturum se spondet. Quid igitur vos moratur, ne Regi de republica christiana optime merito, vobisque innumeris amicitiae vinculis conjuncto, difficillimo hoc